



P's nieuws

Informatieblad voor de parochie Sint Petrus' Stoel in Eindhoven
website: www.petrus-ehv.nl

telefoon: 040 269 75 61

Augustus 2026 15^e Jaargang nummer 4

'Open Huis' op zaterdag

Wat twaalf en een half jaar geleden is begonnen met een pannetje soep en enkele lunchpakketjes is uitgroeid tot enkele pannen met ongeveer 20 liter soep en meer dan 30 lunchpakketjes. De gasten zijn een mengeling van dak- en thuislozen en vaste gasten die we ook zien door de week in de ontmoetingsruimte van de St. Catharinakerk. Met 12 enthousiaste vrijwilligers houden we deze inloop draaiende. Naast soep, brood, koffie en thee hebben we bijna iedere zaterdag ook kleding voor deze bezoekers. Zeker in de winterperiode is dat zeer welkom. Waar we nog steeds dankbaar voor zijn is de bewaking die door Springplank 040 mogelijk wordt gemaakt. Iedere zaterdag van 11.30 uur tot 13.00 uur zijn we open onder de toren van de St. Petruskerk aan de Kloosterdreef.

Graag geef ik hieronder het woord aan enkele vrijwilligers

*Rob Kosterman,
straatpastor*

"Op zaterdag hebben we met ons 'Open Huis' een gastvrij stekkie in de St. Petruskerk en dit al 12½ jaar lang, waar blijft de tijd. En helaas is het niet overbodig maar gewoon heel hard nodig.

Veel gasten komen er al jaren, andere komen er voor het eerst maar als ze de plek eenmaal gevonden hebben worden het vaste gasten.

Het wordt de laatste tijd drukker en heel veel Moe-landers, immigranten en arbeidsmigranten uit Midden- en Oost-Europese EU-lidstaten, lopen bij ons binnen.

Dat botst wel eens met de Nederlandse gasten, maar meestal lost het zich vanzelf op.

Er zijn ook regels waar men zich aan dient te houden en voor de veiligheid van zowel de gasten als de vrijwilligers is er altijd een beveiliging aanwezig.

De bezoekers vinden het fijn en gezellig, daar onder de toren, en zijn

erg blij met de aandacht die ze krijgen en natuurlijk ook met de soep, koffie, thee en een lunchpakket. Maar het belangrijkste is toch te mogen zijn zoals je bent, Nederlander of buitenlander, dakloos of thuisloos, vaak ook teleurgesteld of zich niet gehoord voelend. Ze hoeven even niks.

Het zijn de kleine dingen die het doen en waarvoor ze op hun manier dankbaar zijn en wij vrijwilligers gaan dan ook met een goed gevoel het weekend in."

"Het is druk rond de St. Petruskerk op zaterdag: mensen die naar de markt gaan en met tassen vol boodschappen terugkeren. Een groot verschil met de mensen die met een lege maag naar het 'Open Huis' in de kerk komen voor een maaltijd en een praatje.

Rob is al vroeg naar Albert Heijn geweest voor boodschappen en zorgt afwisselend met vrijwilliger Mar voor vele, vele liters soep. Zij zijn er elke

zaterdag en maken in de grote keuken van het parochiehuis samen met de vrijwilligers broodzakjes klaar.

Om 11.30 uur gaan de kerkdeuren open en laten we de eerste gasten binnen.

Tijdens het eten wordt ook veel gepraat; de een voert het hoogste woord, de ander luistert (of niet) en wil alleen

maar eten want wanneer is dat weer mogelijk? De sfeer is vooral gemoedelijk; er wordt veel heen en weer gelopen van de tafels naar de plek waar soep, koffie en bij het weggaan zakjes met brood, fruit en sap worden uitgedeeld en soms ook he-

renkleding en -schoenen want er zijn altijd gasten die dat héél goed kunnen gebruiken!"

"Om half twaalf gaat de deur van de St. Petruskerk open: daar komen onze eerste gasten binnen! Wat fijn om ze weer te zien en te voorzien van heerlijke, warme soep, soms 2 of 3 of 4 en sommigen zelfs 5 koppen achter elkaar. Zo worden ze na een nacht buiten slapen weer warm en voldaan. En wat voor koek zal er vandaag bij de koffie en/of thee zijn? En ja, ook de lunchpakketten staan weer klaar. Is er 'toevallig' ook nog een extra maaltijd deze keer? Of misschien nog wat kleding?"



Dankbare zusters!

Naar aanleiding van onze vastenactie voor de Blauwe Zusters in Bethlehem, ontvingen we onderstaand bericht.

Met grote dankbaarheid stuur ik u hierbij een overzicht van de donaties die wij hebben ontvangen voor het kindertehuis in Bethlehem.



De geldinzameling via de collectebussen in de parochie bedroeg € 2.168,90. Daarnaast ontvingen we diverse andere donaties op onze bankrekening. De gelovigen van de St. Petrusparochie zijn buitengewoon gul geweest tijdens deze vastenactie, met een totaalbedrag van € 8.376,90. Aan hen allen gaan onze oprechte dank uit. Ook danken wij u voor het organiseren van deze collecte en danken wij iedereen voor het prachtige werk van broederlijke liefde dat u elk jaar verricht ten behoeve van de meest behoeftigen.

Wij wensen u allen, evenals alle parochianen en hun gezinnen, een overvloed aan geestelijke zegeningen toe.

Met vriendelijke groeten,
Zuster Montserrat

Bedevaart Kevelaar

In de kerken en kapellen hangen de posters en liggen de flyers en inschrijfformulieren weer voor u klaar, om op 20 augustus mee te gaan naar Kevelaar.

Schrijft u voor 1 augustus in, dan bent u verzekerd van een plekje in de bus.



Maria Tenhemelopneming

In het dagelijks taalgebruik wordt Maria Tenhemelopneming ook wel (foutief) Maria Hemelvaart genoemd. Het is namelijk niet zo dat Maria uit eigen kracht "ten hemel gevaren" is, zoals dat voor haar Zoon geldt. Het feest lijkt zich te hebben ontwikkeld uit de jaarlijkse viering van de wijding van een Mariakerk en werd al rond het jaar 430 gevierd. In de Katholieke Kerk vieren we het sinds het jaar 700 als een hoogfeest. Dit jaar valt 15 augustus op zaterdag en daarom zal het hele weekend van 15 en 16 augustus in het teken staan van dit hoogfeest. We nodigen u van harte uit om deze feestdag met ons te vieren in een van onze kerken of kapellen.

Biddend Bijbellezen

Op **donderdag 3 september** start een nieuwe activiteit onder de naam Biddend Bijbellezen. Dit is een avond om samen de Bijbelteksten van de dag te lezen en uit te diepen wat deze woorden uit het Oude en Nieuwe Testament voor jou kunnen betekenen.

We komen samen op iedere eerste en derde donderdag van de maand in de pastorie naast de St. Petruskerk (Kloosterdreef 31), van **19.30 uur tot 21.00 uur**. We beginnen met een gebed en zingen samen een lied. Daarna lezen we de Bijbelteksten van de eerstvolgende zondagsmis. Ieder krijgt de gelegenheid om te delen wat deze teksten voor hem of haar betekenen: Wat spreekt je aan? Wat voor vragen roept het op? Hoe bouwt het je geloof op? Door te luisteren naar anderen verdiepen we ook ons eigen begrip van de Bijbel. Er is ook gelegenheid om eens wat meer achtergrond te krijgen bij de teksten die we horen op zondag in de mis.

We sluiten de avond biddend af, waarbij we al hetgeen we hebben gehoord en geleerd, maar ook

dingen die we met ons meedragen en waarvoor we graag gebed willen, samen aan God toevertrouwen. "Waar er twee of meer in Mijn naam verenigd zijn", zegt Jezus, "daar ben Ik in hun midden." Biddend Bijbellezen is een open en vrijblijvende activiteit: het is geen cursus, maar je kunt gewoon aanschuiven. Iedereen is van harte welkom om deel te nemen. Als je zelf een bijbel hebt, neem die dan mee, want we zullen daaruit lezen. Heb je er nog geen, dan kun je er tijdens de avond een lenen.

Om ongeveer te weten met hoeveel mensen we zullen zijn, is het fijn als je de eerste keer dat je komt van tevoren even een mailtje stuurt naar

Pastor Martijn:

mderks@petrus-ehv.nl

Adreswijziging pastor Jan van de Laar

Beste parochianen,
Bij deze geef ik u mijn nieuwe adres door, dat vrijdag 17 juli a.s. ingaat:

Imkerstraat 422
5623 DH Eindhoven.



Vanaf 1 september zal ik geen gebruik meer maken van het emailadres van de parochie maar alleen van mijn eigen emailadres, en dat is:

Vandelaar28@gmail.com.

Mijn telefoonnummer blijft hetzelfde:
06-28580499

Pastor Jan van de Laar

In gesprek met...

Deze namiddag word ik hartelijk verwelkomd door Jan Spoorenberg in zijn statige woonhuis in een mooie (zo niet de mooiste) wijk van Eindhoven, een stad die Jan heel na aan het hart ligt, maar daarover straks meer. Naar goed Brabants gebruik vraagt hij me al in de gang of ik koffie wil. Natuurlijk wil ik koffie! Jan woont hier al vanaf zijn jaren op de lagere school; zijn ouders betrokken het huis aan het einde van de tweede wereldoorlog en hij is er altijd blijven wonen. Overigens zag hij, als eerste van 4

zonen, in 1938 het levenslicht in een huis aan de Emmasingel, een huis dat het jonge gezin Spoorenberg moest ontvluchten vanwege het beruchte sinterklaasbombardement op 6 december 1942. Na de lagere school ging Jan naar de H.B.S., het St. Jorislyceum met het idee



om, eenmaal in het vierde leerjaar terechtgekomen, de B-richting te kiezen vanwege zijn ambitie om na de H.B.S. naar de Zeevaartschool te gaan... Zo ver kwam hij op het Joris echter niet; al na het tweede leerjaar kregen zijn ouders te horen dat 'Jans

aanwezigheid niet meer op prijs werd gesteld!' Reden? Kort en bondig: hij heeft niks uitgevoerd! Gelukkig kon hij naar de H.B.S. in Valkenswaard en met het diploma op zak heeft hij daarna, hoe kan het anders, als handelsreiziger in onder meer hoeden en petten heel het land afge-

reisid om deze artikelen aan de man te brengen. De naam Spoorenberg was immers onlosmakelijk verbonden met de fabricage en verkoop van deze artikelen. Maar intussen was bij Jan een grote belangstelling ontstaan voor de geschiedenis van Eindhoven, in de ruimste zin van het

woord. Ook stamboomonderzoek interesseerde hem bovengemiddeld, op den duur zelfs nog veel meer dan zijn handelswaar... In 1975 is hij, in goed overleg met en op advies van de toenmalige gemeentearchivaris Toon Van Agt aan de studie archivaris aan de archiefschool in Utrecht begonnen. Met het diploma op zak kon hij onmiddellijk aan de slag op het gemeentearchief van Eindhoven en werd hij tot hoofd van de studiezaal benoemd, o.a. om studenten te begeleiden bij het raadplegen van het archief. Naast die functie publiceerde hij tal van artikelen (460 publicaties, zo vertelt hij tussen neus en lippen door...) over werkelijk de meest uiteenlopende onderwerpen, niet alleen over Eindhoven maar ook andere bij het archief aangesloten gemeenten betreffend. Ook bekleedde hij enkele bestuursfuncties. Na zijn VUT heeft hij zich toegelegd op het verzamelen van en schrijven over Nederlandse prentbriefkaarten. Wij parochianen kennen Jan natuurlijk vooral als gastheer en collectant in de St. Petruskerk. Hopelijk mag hij ons nog lang ontvangen!

Huub van Houtert

Nieuws van Stichting MOV

In januari 2026 zijn alle vierdejaars meisjes aan de middelbare school geslaagd. Op de middelbare scholen St. Mary's, Isiolo Girls High en New Era studeren op dit moment 17 meisjes. Op HBO-niveau en universiteit studeren nu 22 jonge meisjes.



Eerder al hebben we een bescheiden fonds opgericht om ze in hun levensonderhoud te ondersteunen; we voegen daar vanaf september (gereviseerde) laptops - kosten circa € 250,00 per stuk - aan toe omdat die in het nieuwe curriculum verplicht zijn en de meisjes zelf de middelen niet

hebben. In totaal gaan nu 39 meisjes naar school (zowel middelbaar als vervolgonderwijs) met steun van de MOV, donateurs en partners. CWC (Community & Wildlife Conservation Kenya) is een lokale organisatie die diverse acties onderneemt, o.a. 'Plastics For Books' waar wij als MOV nu ook aan deelnemen.

De voorbereidingen hebben lang geduurd, maar de eerste resultaten zijn goed. In totaal doen nu 10 scholen mee: de leerlingen verzamelen plastic afval in speciale containers, die naar Nairobi worden vervoerd voor recycling. Als tegenprestatie ontvangen de scholen boeken voor het nieuwe curriculum, of extra eten voor de leerlingen. Ook hebben wij gezorgd voor een lespakket

over afval waar al onze scholen en nu ook de 26 scholen van CWC gebruik van maken.

Voor verdere informatie over onze activiteiten, zie onze website:

www.stichtingmov.nl

Hélène Vereijken, secretaris

E-mail: helenevereijken@gmail.com



25 jaar priester: Kapelaan Paul Geelen blijft graag kapelaan

Op 9 juni 2026 was het 25 jaar geleden dat Kapelaan Geelen tot priester is gewijd. Dit maakt ons nieuwsgierig: hoe kijkt hij terug op die 25 jaar? Een goede reden om bij hem langs te gaan en wat meer over hem te weten te komen. Op de warme zomeravond van 1 juli ging ik op bezoek om hem het zwarte overhemd van het lijf te vragen. Wie vanaf de Sint Jorisstraat in Eindhoven richting de Sint Jorisbegraafplaats loopt, kan het eigenlijk niet missen. In de boog van de onderdoorgang zit een groene voordeur met daarboven eenvoudigweg het woord 'kapelaan'. Een duidelijker adres bestaat bijna niet. Achter de deur leidt een trap naar boven, waar kapelaan Paul Geelen woont. Ik word hartelijk ontvangen. Direct valt mijn oog op de vele afbeeldingen van katten die verspreid door de woning staan, voor welke diersoort Paul zichtbaar een zwak heeft. Nog voordat mijn gesprek met hem goed en wel begonnen is, laat ook een echte kat nieuwsgierig van zich horen. Die komt even kijken wie er op bezoek is. Een gelijkenis met het 'baasje' viel mij op: de indrukwekkende snorharen. Deze warme begroeting paste helemaal bij de huiselijke sfeer. Met uitzicht op de prachtige oude bomen op de begraafplaats neemt de jubilaris plaats in zijn stoel. Zijn goedgehumeurde blik verradt direct dat dit geen stijf jubileumgesprek gaat worden. En inderdaad: tussen de serieuze onderwerpen door weet Paul regelmatig een grapje te maken. We kijken terug naar 25 jaar geleden.

Opvallend genoeg wist Paul niet al van jongs af aan dat hij priester wilde worden. "Ik was ongeveer 25 jaar toen die gedachte voor het eerst serieus kwam", vertelt hij. Destijds studeerde hij scheikunde, werkte hij in een café en bracht hij veel tijd door met vrienden. Een ingrijpende gebeurtenis die een van hen overkwam, zette hem echter aan het denken over de zin van het leven. Hij ging daarover in gesprek met een priester in zijn woonplaats, waarna hij is gaan kijken in een klooster. Wat begon met kijken, groeide uit tot iets veel groters. Vervolgens bezocht hij verschillende abdijen en trad uiteindelijk in bij de trappistenabdij Lilbosch in Echt. Daar verbleef hij vier jaar. Hoewel hij zich daar thuis voelde, ontdekte Paul gaandeweg dat zijn roeping toch ergens anders lag. "Ik merkte dat ik meer onder de mensen wilde zijn." Na overleg met de abt volgde hij

zijn opleiding aan het seminarie. Na zes jaar studie werd hij op 9 juni 2001 tot priester gewijd voor het bisdom 's-Hertogenbosch.

Daarna volgden verschillende benoemingen in het bisdom, totdat hij uiteindelijk in Eindhoven terecht kwam. Wat maakt priester zijn zo bijzonder?

Op de vraag wat hij het mooiste vindt aan het priesterschap, volgt eerst een korte stilte. "Dat is in de loop van de jaren veranderd." In het begin lag voor hem de nadruk vooral op het mysterie van het geloof en de eucharistie. "Dat ik als priester aan het altaar mag staan en dat God daar aanwezig komt. Dat vond en vind ik nog steeds iets ongelooflijks."

Later kwam daar iets anders bij. "Je ontdekt hoeveel je voor mensen kunt betekenen. Bij een doop, een huwelijk, een uitvaart of gewoon in een gesprek. Dat besef is in de loop van de jaren steeds groter geworden."

Nooit vrij, maar altijd tijd

Wie Paul kent, weet dat hij altijd direct klaarstaat wanneer iemand hulp nodig heeft. Zelf vat hij dat samen in één zin: "Ik heb nooit vrij, maar altijd tijd." Het is een uitspraak die veel zegt over zijn manier van priester zijn. Tegelijkertijd is hij ook eerlijk over zichzelf. Hij houdt niet van langdurige vergaderingen, bestuurszaken en regelgeving. "Geef mij maar drie uitvaarten," lacht hij. "Daar ben ik voor opgeleid en daar ligt mijn hart. Ik vind het geweldig om kapelaan te zijn. Pastoor worden heeft me eigenlijk nooit getrokken."

PlayStation en tekenfilms

Dat priesters alleen maar bidden en boeken lezen, wordt door Paul met plezier ontkracht. Hij houdt van games, bordspellen en films. Blijkt dat hij daarin ook zijn emotie kwijt kan, want als priester maak je heel wat mee, zowel leuke als minder leuke dingen. Sterk en toegewijd aan de buitenkant, blijkt onze kapelaan aan de binnenkant een gevoelig mens. Hij geeft toe dat hij ontroerd kan raken door een tekenfilm, als deze mooi afloopt. Ook vertelt hij lachend hoe hij ooit in Frankrijk bij een collega-priester logeerde. Het gesprek verliep stroef, omdat hij nauwelijks Frans sprak en de ander geen Nederlands. Maar toen bleek dat er een PlayStation stond "toen hadden we ineens geen woorden meer nodig."



Hoop

Als ik hem vraag welke eigenschap een goede priester volgens hem moet hebben, hoeft hij niet lang na te denken.

“Hoop.” Niet cynisch worden, maar blijven geloven dat dingen ten goede kunnen keren: voor mensen, voor de Kerk en voor jezelf. Dat optimisme typeert hem misschien wel het meest. Zelfs in moeilijke omstandigheden blijft hij positief vooruitkijken.

25 jaar later

Na 25 jaar priesterschap kijkt kapelaan Geelen vooral met dankbaarheid terug. Eén absoluut hoogtepunt aanwijzen wil hij niet. “Dat kan ik eigenlijk niet.” Misschien

past dat ook wel bij hem. Niet de grote prestaties staan centraal, maar de vele ontmoetingen onderweg. Wanneer ik aan het einde van het gesprek vraag hoe hij het vond om geïnterviewd te worden, komt er direct een guitige glimlach. “Dat vond ik uiteraard leuk, want het ging over mijn favoriete onderwerp, namelijk mijzelf.”

Met dat grapje sloten we af. Eén ding is in ieder geval duidelijk: achter de groene voordeur met het bordje ‘kapelaan’ woont een warm mens, die al 25 jaar met geloof, trouw en een groot hart als priester tussen de mensen staat en dat gelukkig nog voor lange tijd binnen onze parochie wil blijven doen.

Marga Vogels

Beste parochianen,

We kijken nog even met u terug op de eerste helft van 2026, waarin we, ondanks de hitte van de afgelopen weken, als bestuur weer veel gedaan hebben voor onze mooie en levendige parochie.

Bestuursinvulling

De invulling van het bestuur is dit jaar hetzelfde gebleven met pastoor Johan Goris als voorzitter, Wim Appel als vice-voorzitter en portefeuillehouder Begraafplaatsen, Marion Mc Cormack als Secretaris, Paulien Burgers op de portefeuille Personeel & Organisatie, Aloys Putmans op de portefeuille Gebouwen, Anne Jansen op de portefeuille Vrijwilligerszorg en Marga Vogels op de portefeuille Communicatie. De functie van Penningmeester is nog altijd vacant en wordt tijdelijk vervuld door Aloys Putmans. Geïnteresseerde kandidaten nodigen wij van harte uit een mailtje te sturen naar parochiebureau@petrus-ehv.nl om ons fijne, daadkrachtige en gezellige bestuur te komen versterken. Wist u dat de penningmeester bij ons bij de uitvoering van het werk volledig ondersteund wordt? Een financiële achtergrond is een pré, maar zeker niet noodzakelijk!

Vrijwilligerszorg

Onze dank gaat uit naar alle vrijwil-

ligers die op wat voor manier dan ook weer actief zijn geweest. Onze parochie kan niet zonder hen. Het parochiebestuur wil graag nieuwe vrijwilligers aantrekken, maar wil ook de huidige vrijwilligers koesteren. De stuurgroep vrijwilligerszorg heeft zich daarom ook ten doel gesteld om

naast de jaarlijkse bijeenkomst voor vrijwilligersgroepen een uitje of samenkomst te organiseren voor alle vrijwilligersgroepen. Zo is er (soms met een leuke quiz) al een samenkomst geweest voor de groep redactie/drukkerij, de groep bezorgers, de groep automatisering & website, de ledenadministratie en de groep kerkbijdrage/kerkbalans. Op de planning staan nog uitjes voor de bloemengroep, de koffiegroep en de poetsgroep(en). En natuurlijk worden ook de andere groepen niet vergeten. Wilt u ook in de watten gelegd worden? Meld u dan aan voor een van onze vele vrijwilligersgroepen!

Financiën

De jaarrekening 2025 is vastgesteld door het bestuur. Voor uw helderheid: de financiële lasten van onze parochie dragen wij samen, als parochianen en worden niet betaald door het Bisdome. Om die reden sturen wij u eenmaal per jaar een brief met het



verzoek om een bijdrage te doen (Kerkbalans). We zijn dankbaar voor elk bedrag dat we hebben mogen ontvangen. Zonder uw gulle gave heeft de kerk geen toekomst!

Overige bestuurstaken

Het bestuur heeft het afgelopen half jaar in meerdere themasessies nagedacht over onze begraafplaatsen, met als doel richting te geven aan het toekomstbestendig beheer van onze parochiële begraafplaatsen, door een gezamenlijke visie te formuleren, beleidskeuzes vast te leggen en een uitvoeringsplan op te stellen voor de komende 10–20 jaar. Dirk Moree kan nu als coördinator begraafplaatsen aan de slag met de beheerders en de
Vervolg op pagina 7

Priester Jan van de Laar blikt terug op 25 jaar priesterschap en vooruit naar zijn emeritaat

Wie priester Jan van de Laar ontmoet in zijn appartement aan de Kloosterdreef, treft een rustige en beschouwende man. De boekenkasten zijn deels al leeg, dozen staan gereed voor de verhuizing naar De Horst en overal zijn de sporen zichtbaar van een nieuw hoofdstuk dat zich aandient. Op 1 september gaat hij met emeritaat. Toch klinkt in zijn woorden geen afscheid van het priesterschap door. Integendeel.

“Priester blijf je voor het leven,” zegt hij nuchter. “Ik zeg altijd: een priester gaat pas echt met pensioen als hij de kerk wordt uitgedragen.” Dit jaar viert Jan van de Laar bovendien zijn 25-jarig priesterjubileum. Een mooi moment om terug te kijken op een bijzondere levensweg die allerm minst vanzelfsprekend begon.

Een onverwachte roeping

Priester Van de Laar werd op zijn 53e tot priester gewijd. Daar ging een zoektocht aan vooraf. Opgegroeid in een katholiek gezin, verliet hij in de jaren zeventig – net als veel leeftijdgenoten – de kerk. “Maar het waakvlammetje van het geloof is nooit helemaal gedoofd,” vertelt hij. Een beslissend moment kwam in 1985 tijdens een bezoek aan een overspannen collega die tijdelijk verbleef in een klooster.

Daar gebeurde iets wat hij nog altijd moeilijk volledig kan uitleggen. “In de kloostertuin voelde ik een intense tevredenheid met het bestaan. Iets wat ik in de geseculariseerde samenleving miste. Dat heeft mij teruggebracht naar de kerk.” Die ervaring leidde eerst tot een studie theologie en later tot een kloosterroeping. In 1992 trad hij in bij de Norbertijnen van de Abdij van Berne in Heeswijk-Dinther. Een priesterroeping voelde hij toen nog niet. “Ik wilde religieus leven, maar ik vond mezelf niet waardig om priester te worden.” Pas tijdens zijn werk als gastenbroeder ontstond die roeping alsnog. In gesprekken met gasten ontdekte hij hoezeer pastorale nabijheid hem raakte. In 2001 volgde zijn priesterwijding.

De kracht van ontmoeting

Wanneer hij terugkijkt op 25 jaar priesterschap, hoeft hij niet lang na te denken over wat hem het meeste heeft gegeven: “de contacten met mensen.” Hij noemt huisbezoeken, pastorale gesprekken en natuurlijk de eucharistieviering. “Voor iedere priester is de eucharistie de kern. Maar juist de ontmoetingen met mensen geven

mij veel voldoening.” Die verbondenheid is ook de reden dat hij na zijn emeritaat actief blijft binnen de parochie. Hij blijft voorgaan in vieringen en zal een aantal pastorale contacten onderhouden. “Eucharistie vieren en pastoraal aanwezig zijn horen zo bij het priesterschap dat je dat niet zomaar loslaat.”

Tevredenheid als levenshouding

Tijdens het gesprek komt een thema telkens terug: tevredenheid. Niet in de betekenis van zelfgenoegzaamheid, benadrukt hij, maar als vrede hebben met het leven zoals het zich aandient.

“Tevredenheid betekent voor mij dat je vrede hebt met de situatie zoals die is.” Die levenshouding ziet hij ook terug bij mensen die hij als priester ontmoet. Zo vertelt hij over twee weduwen die vergelijkbare verliezen hebben meegemaakt. “De één aanvaardt het leven zoals het is en geniet nog van wat er wél is. De ander blijft gevangen in haar verdriet. Dat verschil zie je vaak.”

Juist mensen die ondanks tegenslagen iets van die vrede weten te bewaren, maken indruk op hem. “Dat zijn vaak de gelukkigste mensen.” Zelf moest hij die houding ook leren toen hij enkele jaren geleden kampte met hartritmestoornissen. “Ik lag in het ziekenhuis en dacht: als dit het

einde is, dan is het maar zo. En toen ik herstelde, had ik vooral dankbaarheid voor iedere dag die mij nog gegeven wordt.”

Kerk als plaats van verbinding

Ook over de toekomst van de Kerk spreekt priester Van de Laar met realisme én hoop. Hij betreurt de terugloop van het kerkbezoek, maar verlangt niet terug naar de massakerk van vroeger. “Dan liever een kleinere gemeenschap van mensen voor wie geloof daadwerkelijk iets betekent.” Wel maakt hij zich zorgen over het groeiende individualisme in de samenleving. “Niet alleen voor de Kerk, maar voor de hele samenleving. Mensen hebben elkaar nodig.”

Tegelijkertijd ziet hij bij jongeren voorzichtig nieuwe belangstelling ontstaan voor gemeenschap, zingeving en verbondenheid. “Dat stemt mij optimistisch.”

Nog lang niet klaar

Vanaf september verhuist hij naar een appartement in De Horst. Het appartement is kleiner dan zijn huidi-



ge woning, wat betekent dat er flink opgeruimd moet worden. "Loslaten heb ik altijd redelijk goed gekund," zegt hij glimlachend. Toch gaan bepaalde dingen zeker mee: zijn iconen, herinneringen aan 's-Hertogenbosch, de stad waar hij werd geboren, en vooral zijn boeken. Al leest hij tegenwoordig minder dan vroeger. "Je hebt voor lezen misschien geen lichamelijke conditie nodig, maar wel concentratie en dat vraagt tegenwoordig steeds meer energie." Volledig stilzitten zit er niet in. Hij overweegt zelfs een nieuwe studie. "Ik denk erover om Hebreeuws te gaan leren. Het lijkt me mooi om oudtestamentische teksten in de oorspronkelijke taal te kunnen lezen."

"Het oordeel laat ik aan God"

Aan het einde van het gesprek volgt een laatste vraag.

Wat zou hij antwoorden als God hem vandaag zou vragen hoe zijn eerste 25 jaar als priester zijn verlopen? Priester Van de Laar denkt even na en antwoordt: "Dan zou ik zeggen: ik heb er vreugde aan beleefd en ik hoop dat ik goede dingen heb gedaan. Maar het oordeel laat ik aan U." Het typeert de man die tegenover mij zit: serieus, bescheiden, levenswijs en zonder grote woorden. Een priester die niet terugkijkt op prestaties, maar op ontmoetingen. En die zijn levenshouding misschien nog het mooiste samenvat in één zin: "Vrede hebben met het leven is iets anders dan overal blij mee zijn. Maar het is wel een groot goed."

Marga Vogels

Vervolg van pagina 5

vrijwilligers om de kerkhoven klaar te maken voor de toekomst. Op concrete onderdelen zullen ze daar zeker verder met u over communiceren.

Een deel van het bestuur heeft deelgenomen aan de conferentie Missionaire Parochie op 12 en 13 maart jl., waarbij ervaringen van de verschillende workshops in het kader van kansen voor de toekomst van de Katholieke Kerk na afloop zijn uitgewisseld. Het parochiebestuur wil ervaringen als deze ook graag delen met vrijwilligers. Hoe we dat kunnen doen zal dan ook een van de onderwerpen zijn van een extra themavergadering van het parochiebestuur over 'communicatie' deze zomer.

De mensen die bij de parochie in dienst zijn en alle vrijwilligers zijn met regelmaat onderwerp van gesprek aan de bestuurstafel. Voelen zij zich veilig op de werkplek? Zijn de contracten goed geregeld? Kloppen de afspraken die met hen gemaakt zijn? Hebben ze plezier in het werk, krijgen ze er energie van? We stellen ons op als een lerende organisatie, steeds op zoek naar verbetering. De opbouwende inbreng van iedereen wordt zeer gewaardeerd.

Het onderhoud aan de kerken, de trefpunten en de pastorie vraagt veel

aandacht. Denk u maar eens aan de tuinen: enorme droogte afgewisseld door hevige regenbuien maakt het onkruid super enthousiast, extra hulp is meer dan welkom! Ondertussen werken we vanuit een meerjarigenplan aan de gebouwen.

Het vernieuwen van het parkeersysteem bij de St. Petruskerk zal u zeker niet ontgaan zijn: mechanische instellingen zijn vervangen door computers en software. Dagelijks proberen we de kinderziektes eruit te krijgen, dat kost méér tijd dan verwacht. Volledigheidshalve: voor kerkgangers is parkeren altijd gratis. Buiten de kerkdiensten is de parkeerplaats bij de Petruskerk een (noodzakelijke) bron van inkomsten. We blijven u op de hoogte houden van relevante ontwikkelingen. Eind 2026 ontvangt u daartoe van ons een terugblik over het tweede halfjaar.

Hartelijke groet,

het Parochiebestuur



Kevelaer

Gaat u ook mee op
bedevaart naar Kevelaer
op 20 augustus
aanstaande?



Oorlogsslachtoffer herbegraven

Op de begraafplaats aan de Kloosterdreef lag oorlogsslachtoffer



Friederich Lucassen begraven. Hij was fabrieksarbeider en lid

van het verzet. Op 1-9-1944 is hij doodgeschoten. Op initiatief van de Oorlogsgravenstichting zijn, na toestemming van de nabestaanden en vergunning door de gemeente, het slachtoffer en zijn weduwe herbegraven op het Nationaal Ereveld Loenen bij Apeldoorn. Het opgraven is op 18 juni jl uitgevoerd door de Bergings- en Identificatiedienst van de Koninklijke Landmacht met medewerking van Gravendienst Van Lierop. Op andere begraafplaatsen van onze parochie liggen ook nog enkele oorlogsslachtoffers begraven. Hierover houden wij contact met de Oorlogsgravenstichting.

*Dirk Moree ,
coördinator begraafplaatsen*

Vrijwilligersmiddag

Zondag 6 september vindt weer de jaarlijkse vrijwilligersmiddag plaats: een bedankje voor onze vrijwilligers, voor hun inzet voor de parochie het afgelopen jaar.

U ontvangt hiervoor binnenkort een persoonlijke uitnodiging.

25 jarig priesterjubileum van Jan van de Laar en Paul Geelen

Met grote vreugde vieren we dit jaar het 25 jarig priesterjubileum van onze eigen priesters Jan van de Laar en Paul Geelen. Deze bijzondere mijlpaal zouden we eigenlijk al eerder vieren, maar door de ziekte van kapelaan Geelen moest het jubileum worden uitgesteld.

Gelukkig is hij inmiddels aan de beterende hand, waardoor we dit feest nu alsnog samen kunnen beleven.

Op **zondag 20 september om 10:00 uur** bent u van harte welkom bij de feestelijke jubileumviering in de Sint Petruskerk, gevolgd door een gezellige receptie in Zalencentrum Verspaandonk, tegenover de kerk. Wilt u hen graag feliciteren met een gezamenlijke kado?

Een vrijwillige bijdrage is van harte welkom op rekeningnummer **NL 57 RABO 0171603281** t.n.v. Parochie Sint Petrus' Stoel onder vermelding van "jubileum priester vd Laar" en/of "priester Geelen"

Gedoopt

St. Petruskerk

Dimitri, Isabella en
Larissa van Wijk
Romany Kuijpers
Selena van den Moosdijk
Dean de Weijer



In Memoriam

St. Petruskerk

Elise Bentlage (86)

H. Hartkapel

Enrique Fernández y Fernández (79)

St. Antonius Abtkerk

Els Verzellenberg-van der Weijden (91)

Crematorium

Vincent Lassance (70)

Getrouwd

St. Petruskerk

Dominique Wouters en
Michael Walton

P'S nieuws is een uitgave van de parochie Sint Petrus' Stoel

Het redactieadres is:
Pastorie St. Petrus, Kloosterdreef 31
5623 DB Eindhoven,
tel: 040 269 75 61
emailadres:
redactie@petrus-ehv.nl

Redactie:

Peggie van de Molengraaf
Huib van Houtert
Anne Jansen

Henk de Bie,
vormgeving en drukwerk

Volgende kopijdatum:
25 augustus 2026

De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde artikelen te redigeren en in te korten.

Kerkbijdrage overmaken op:
NL11 RABO 0158 2051 11
t.n.v. parochie St. Petrus'

**Voor spoedeisende zaken
belt u:
06 24 50 79 21**

COLOFON